

Két arcképét ismerjük metszetben, szép képét közli az Osztrák-Magyar Monarchia Irásban és Képekben és ott pompáz a debreceni képe a debreceni színpad homlokzatán. Márvány szobra a Nemzeti Színház csarnokában. Legifj. Szász Károly egy egyfelvonásos színművének hősnőjévé tette (*Kántortorné* címen adták a Nemzeti Színházban, 1907 febr. 22-én). 1861-ben a főváros megtisztelte azzal, hogy uccát nevezett el róla, de ezt az uccát 1871 óta Vörösmarty uccának hívják. *Rexa Dezső.*

Kántor Gizella, színésznő (L. Csiszér Kálmáné.)

Kántor Gyuszi. *Molnár György* híres tragikusunknak írói álneve. (L. Molnár György.) Naplójában is gyakran nevezi magát így. Apja ugyanis kántor volt.

Kántorhang. Így nevezik a borizú, recesső hangot.

Kántor Katalin, színésznő. (Lásd: Árvayné K. K.)

Kanyó László, a kolozsvári „színházi bizottság” egyik igazgatója volt 1795 október havától; 1796 november 1-től 1797 május 1-ig páholyát 10 arannyal váltotta meg. 1811-ben a színház-építő-bizottság egyik számvizsgálója volt.

Kapalla János, színész, sz. 1885. június 28-án, Budapesten, megh. 1913. aug. 13-án, Mezőturon. Színpadra lépett: 1907-ben. Neje: Nádudvari Gizella, színésznő, sz. 1879. jun. hó 8-án Budapesten. Színpadra lépett 1911 június havában.

Kapitány Károly, színműíró. Színműve: *Paksi Chronicle*, egyfelvonásos. Bem. 1918 aug. havában, Kaposvárott.

Kapitány kisasszony, *Genée* operettje, *Zell* szövegére, 1877 jan. 13-án a Népszínházban először került színre. Szereplők: Maria Francisca — Vidmár Erzsi, Don Domingos — Együd, Donna Antonia — Darai Karolin, Lamberto — Kápolnai, Fanchette Michel — Soldosné, — Don Januario — Solymossy, Mungo — Tihanyi, Rodriguez — Kovács István.

Szövege a „Charlotte kapitány” c. francia vígjátékból van véve, mely az 1850-es években Felekynével a címszerepben, a Nemzeti Színház műsordarabja volt.

Kapnikbányai színészet. 1871. március havában Barna Bálint társulata kezdte meg itt az előadásait.

Kápolnai Béla, ismertnevű, vidéki színész, sz. 1859-ben, Szepesi Abaújban, megh. 1888. szept. 19-én, Eperjesen. Nagy sikerrel működött a szegedi és kolozsvári színpadon, mint operett-énekes, majd drámai szakon találjuk kisebb társulatoknál. Utoljára Eperjesen játszott, az 1886—87-iki színiszezónban; Báródy Károlynál.

Kápolnai Irén, (Családi neve Grabits) énekesnő, táncos-szubrett, sz. 1875. március 22-én, Budapesten, megh. 1912. szeptember 13-án, u. o. 1892 október 8-án lépett a színpályára, Füredi Károly színgazgatónál, miután előzőleg sokat szerepelt a Feld-féle gyermekszínházban. 1897-ben a Kisfaludy Színház tagja, ahol a „Sulamith” c. keleti operában Abigail szerepét elsősül kreaálta; erre Porzolt Kálmán a Népszínházhoz szerződtette, ahol az abban az időben divatozott angol táncos-operettekben nagy tere nyíltot érvényesülésére. Itt Vidor Pál igazgató haláláig működött. 1902-ben férjhezment Géguss Dániel fővárosi rendőrtanácsoshoz. Koporsójánál dr. Fodor Oszkár népszínházi titkár búcsúztatta. A naíva és szubrett szerepekben — úgy a drámai, mint az énekes játékokban — lényének kedves bájával hatott. Alakításaiban szív és lélek nyilvánult. Ezért kedvelte őt a fővárosi közönség és ezért fogadta őt kegyeibe. De mint jó pályatársnak is, neve sokáig feledhetetlen lesz.

Kaposvári színészet. A legrégebbi adatok szerint 1827 júl. 2-án Balogh István színtársulata járt itt; ugyanezen évben Komlóssy Ferenc és Tóth István egyesített társulata működött a városban. 1832-ben a Dunántúli társulat kap játszási engedélyt. — 1834. augusztus 20-án Balogh János színtársulata hirdette itt a nemzeti kulturát. Ismertebb tagok voltak: Sipos, Hevesi, Balogné, Dobozyné, Julia és Mária nevű gyermekszereplők, Demjén és Berényi.